

В. Защо є оучинилъ Христосъ това Таинство ;

Ѡ. За да помнимъ Страститѣ мѸ и смѣртъ-
тѧ мѸ : защо самъ Господь, като предѧ-
ваше намъ тѣлото си за ѡденѣ, и кровь-
тѧ си за пѧнѣ, зарача ни да го правимъ
(сѣрѣчь, да ѡдѣмъ тѣлото мѸ, и да пѣ-
ѣмъ кровьтѧ мѸ, то єсть да сѧ причащѧ-
ваемы) за да го помнимъ и да го помя-
нѧваемы : Сѣѣ творѣте въ моѣ воспо-
минанѣе. *) Влѣжды бо ѡще ѡсте
хлѣбъ сѣй, и чашѸ сѣю пѣетѣ, смѣртъ
Господню възвѣщѧете, дондеже оу-
бѸ прѣидетъ. **) Я да помнимъ смѣртъ-
тѧ Господна не є друго, Ѡсвѣнь да бла-
годаримъ Господа заради спасѣнѣето, що
ни содѣла со съ смѣртътѧ си, и заради та-
ковѣ благодарственно воспоминанѣе сѧ на-
зовѧва това таинство Благодарѣнѣе.

В. Какъ трѣба да благодаримъ Господа за
ѣдно таковѣ благодарѣнѣе ;

Ѡ. Пѣрво, трѣба да смѣслимъ и да испо-

*) ЛѸк: Гл: кѣ. Ѡт: 19.

**) ѡ. Корѣнѣ: Гл: ѡѧ. Ѡт: 26.